

Publicerad 2007-12-04 13:10 av Zekehl

Kaffets ödesregim och dess slavdrömmar

Dygnet har hållt ut
sitt svarta kaffe
med gnistrande
sockerstjärnor
över staden

jag har en ring
med drömmar
men ibland
kommer de inte
ut som jag vill

de stannar
nog därinne
i materialet
och diskuterar
eller värmer
sig med en
kopp te

kaffet släpper
kanske inte
ut dem utan
håller dem
inlåsta som
slavar som
jag bara får
tillgång till
med kaffets
goda vilja eller
godtycklighet

ibland tvingas jag
att gå ut i kaffet
och betrakta alla
fönster där kaffet
har trängt in i tystnad
eller för att lyssna hur
de regnvåta mörka

gatorna samtalar
med mina fötter
som längtar hem

kaffet kan tvinga mig
att gå tills det tycker
att jag har gjort mig
förtjänt av drömmarna
men jag klagar inte
så länge ringen är varm
från deras flygande
frihetssånger mot
kaffets ödesregim

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Zekehl med Poeter.se id #19636 innehar upphovsrätten